

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Δραχμὰς. 7.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Φρ. Χρ. 8

Διαχειριστής: Σ. ΒΕΛΛΗΣ

ΕΤΟΣ Δ' — ΑΡΙΘΜΟΣ 107

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

Διὰ πᾶσαν αἰτησίαν :

“ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ”, ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25 Ὀκτωβρίου 1908.

Ἡ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπι-
βλεψιν καὶ τὸν ἐλεγχον δωδεκαμελοῦς συμβου-
λίου ἐκ δικηγόρων ἐν Ἀθήναις.

Ἐπόπται τῆς ἕλης καὶ ὑπεύθυνος

ΠΕΤΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ
Π. ΛΑΓΟΠΑΤΗΣ—Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ—Α. ΜΠΟΥΚΡΑΣ
Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις

Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΕΙΝ

Σειρά άρθρων, ἐπιτηδῆς διὰ τὴν «Δικαιοσύνην» γραφέντων, ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως κ.

Δ. ΤΖΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

“Οταν ἐπανειλημμένως καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως τῆς «Δικαιοσύνης» πολ-
λαπλῶς ἐδηλώσαμεν, ὅτι ἔσται μὲν ἡ ἐφημερίς ἡμῶν ὄργανον τῶν δικηγόρων κυ-
ρίως, προορισμὸν ὅμως ἔχει καὶ ταχθῆ παρα τὸ πλεῖστον παντός, εἴτε ἰδιώτου εἴτε δι-
κηγόρου, εἴτε δικαστοῦ, προειρημένου δημοσίου καὶ συζητήσῃ περὶ τῆς παρ’ ἡμῶν δι-
καιοσύνης, ἐτρέφομεν πάντοτε τὴν ἐλπίδα, ὅτι οἱ μᾶλλον πολῦτιμοι, ἂν μὴ καὶ οἱ κύ-
ριοι συνεργάται ἐν τῷ ἔργῳ ἡμῶν τούτῳ, θὰ ἀπέβαινον σὺν τῷ χρόνῳ οἱ δικασταί, ἐκεί-
νοι τοῦλάχιστον, οἵτινες ἐν τῷ ἀξιώματι αὐτῶν οὐτε τὸ μέσον πρὸς βιοπορισμὸν διαβλέ-
πουν οὐτε τὸ ὄργανον πρὸς θεραπείαν ἄλλων αὐτῶν ὁρέξεων καὶ ἀναγκῶν. Τρέφον-
τες δὲ τὴν ἐλπίδα ταύτην, οὐδέποτε ἐλησημονήσαμεν, ὅτι ὅπως καταστήσωμεν τὰς στή-
λας τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν ἐπαξίας πρὸς τοιαύτην συνεργασίαν ἀναλαμβάνομεν τὴν
ὑποχρέωσιν νὰ τηρήσωμεν τὴν στάσιν ἐκείνην τοῦ θαρραλέου μὲν ἐλέγχου, ἐκείνου
ὅμως ὀπισθεν τοῦ ὁποίου οὐδεμίαν μορφή, εἴτε χαιρεκακοῦσα εἴτε ἰδιοτελεῖ ὑπολογί-
ζουσα, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐλλοχεύη. Κατὰ πόσον τοιαύτην ἡδυνήθημεν νὰ τηρήσωμεν
στάσιν, δὲν ἀνήκει εἰς ἡμᾶς νὰ διαλαλήσωμεν κανησιολογούντες. Ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ,
μετὰ τόσσαρα ἔτη ἀφ’ ἧς τὸ πρόβλημα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν φύλλον εἶδε τὸ φῶς, ὑπε-
ρήφανοι δικαιοῦμεθα νὰ ἐπιδείξωμεν, εἶνε ὅτι μία τῶν κορυφῶν τῆς παρ’ ἡμῶν δικα-
στικῆς ἐξουσίας, μορφώνει τὴν γνώμην ὅτι αἱ στήλαι τοῦ φύλλου ἡμῶν κατέστησαν
ἤδη τὸ ἀμερόληπτον ἐκείνο βῆμα ἀπὸ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἀκουσθῶσι καὶ αἱ συμβου-
λαὶ τῶν καὶ αἱ περὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν τῆς δικαιοσύνης ἰδέαι τῶν καὶ αἱ περὶ τῆς πορείας
ἐνὸς φύλλον ὡς ἡ «Δικαιοσύνη» γινώσκαι τον. Δι’ ἡμᾶς ἀποτελεῖ τούτο ἀληθῆ ἱκανο-
ποίησιν, οὐ μόνον δὲ τούτο, ἀλλὰ καὶ πολῦτιμον ἐνθάρρυνσιν, οὐχὶ ἡμῶν ἀποκλειστι-
κῶς, ἀλλ’ ΕΚΕΙΝΩΝ, οἵτινες ἢ ἐπέθαλψαν τὴν πρόληψιν ἢ ἀκούσονται ταύτης ἐγέ-
νοντο δαδαί, ὅτι ἡ «Δικαιοσύνη», ἢ τεταγμένη νὰ ἐλέγχῃ οὐχὶ τοὺς δικαστὰς ἀλλὰ
τὰς δικαστικὰς πράξεις, ἐκήρυσεν ἀμείλικτον τὸν κατὰ τῶν δικαστῶν πόλεμον. Τὴν
πρόληψιν ταύτην ἐπέχει νὰ διαλύσῃ αὐτὸς οὗτος ὁ ἀνότατος τῶν δικαστῶν ἐπό-
πτης, παρέχων σήμερον διὰ τοῦ πρώτου του άρθρου καὶ πολῦτιμον εἰς ἡμᾶς διδασκα-
λίαν περὶ τοῦ τρόπου καθ’ ὃν ὁ ἔλεγχος δέον νὰ διεξάγῃται, ἀλλὰ καὶ παραίτησιν πρὸς
αὐτοὺς τοὺς δικαστὰς περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ὑποδέχονται τὸν ἔλεγχον οὐχὶ
ὡς ὑπερόβουλον καθ’ ὄρισμένον προσώπον ἐπίθετον, ἀλλ’ ὡς ὑποχρέωσιν παντὸς πο-
λίτου μεριμνῶντος ὑπὲρ τῶν γενικωτέρων.

A.

Ἡ δημοσιογραφία ἔχει σπουδαίαν καὶ ἐπιζήλον ἀποστολήν ἐν ταῖς συ-
ζητήσεσι περὶ πάντων τῶν δημοσίων
πραγμάτων καὶ ἰδίᾳ περὶ τῆς διαχει-
ρίσεως τῆς δικαιοσύνης. Ἐπιθυμητὸν
ὅμως καὶ ἀπαραίτητον εἶνε νὰ προ-
βαίῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς μετὰ φειδοῦς
καὶ περισκέψεως, ἵνα μὴ ἀπολέσῃ τὸ
ἴδιον κύρος. Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὸ
δημοσιογραφικὸν στάδιον, πρὸς συζή-
τησιν νομικῶν θεμάτων καὶ ἐλεγχον
τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἐνεργ-
γούντες μετ’ ἀμεροληψίας, ἀποδει-
κνύουσιν ὅτι κατανοοῦσι τὴν ἀποστο-
λήν αὐτῶν, ἐπιδοκιμάζομεν δὲ πλη-
ρέστατα τὴν ἀπόφασιν τῶν συντακτῶν
τῆς «Δικαιοσύνης» τοῦ νὰ διεξαγά-
γῃ τὸ ἔργον τῶν ἄνευ ἐπιεικειᾶς
πρὸς τοὺς δικαστὰς, καλυπτού-
σης ἀνοχὴν πρὸς τὰς παρεκτρο-
πὰς αὐτῶν. Αἱ συζητήσεις ἐν τῇ
δημοσιογραφίᾳ περὶ τῶν δικαστικῶν
ἔργων ἕνα καὶ μόνον πρέπει νὰ ἔχῃσι
σκοπὸν, νὰ διαφωτίξωσι τὴν κοινήν
γνώμην. Ὄταν δὲ αἱ συζητήσεις αὐταὶ
ᾄσιν ἀδίαλειπτοι καὶ πεφωτισμένοι,
ὑπηρετοῦσιν ἀποτελεσματικῶς τὴν
ἐπωφελεῖ ἰδέαν τοῦ νὰ διασκεδάξωσι
τὰς τυχόν παρεμφερῆς πλάνας
περὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν προσώ-
πων, καὶ νὰ ἀναδεικνύωσιν ἐπὶ τέλους
θριαμβεύουσαν τὴν ὀρθοτέραν γνώμην.
Ὄταν ὁ ἔλεγχος εἶνε δίκαιος, ὑπάρ-
χει ἔλπις ὅτι ὁ δικαστὴς δὲν θέλει
ἐμπέσῃ εἰς τὸ αὐτὸ λάθος, ὅταν δι-
κάζῃ τὸ ἴδιον ζήτημα. Οὕτε φόβος
ὑπάρχει ὅτι ἐκ ματαιοφροσύνης ἢ ἐξ
ἐγωϊσμοῦ θὰ δυσκολευθῇ ν’ ἀποδεχθῇ
τὴν ὀρθὴν γνώμην, ὅταν αὕτη ἔρρω-
μένως ὑποστηριχθῇ. Ἀληθῶς αἱ δι-

καστικαὶ ἀποφάσεις εἶνε ἄξιοι τῆς
μελέτης παντὸς πολίτου, πρέπει δὲ
νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ὁ τρόπος τοῦ
συζητεῖν περὶ ἀπονομῆς τῆς δικαιο-
σύνης διὰ σχολίων καὶ κρίσεων ἐπὶ
τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων εἶνε ὁ
τακτικὸς καὶ συνήθης παρ’ ἄλλοις
ἔθνεσιν. Ἐν Γαλλίᾳ π. χ. καθηγῆται
τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δικασταὶ πλη-
ροῦσι τὰς στήλας νομικῶν περιοδικῶν
καὶ προσφέρουσιν ἀνεκτίμητον ὑπη-
ρεσίαν εἰς τὴν ὀρθὴν ἀπονομήν τοῦ
δικαίου, διότι ἐκ τοιούτων ἐπιστημο-
νικῶν διατριβῶν δύναται τις νὰ ὀδη-
γηθῇ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθοῦς
ἐννοίας τοῦ νόμου, ὀλιγώτερον χρη-
σιμευουσῶν εἰς τούτο τῶν συντόμων
αιτιολογιῶν τῶν δικαστικῶν ἀποφά-
σεων.

Ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὸν ἔλεγχον
τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, λέγω, ὅτι
ἐμπαιθεῖς συζητήσεις δὲν πρέπει νὰ
διαδίδωνται διὰ τῆς δημοσιογραφίας.
Εἰς τοὺς θρύλους δὲ καὶ ὑπαινιγμαῖς
οὐδεὶς εἶνε ὑπόχρεως νὰ δεῖξῃ προσο-
χήν, πολλῶν δὲ μᾶλλον ἡ δημοσιογρα-
φία. Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησημονώμεν, ὅτι
ὁ δικαστὴς εἶνε ὁ ἐπισύρων ἐκ τῶν
ἔργων τοῦ τὰς περισσοτέρας ἀντιπα-
θείας καθ’ ἑαυτοῦ. Ταῦτα ὅμως λέγων,
ἀποκρούω διαρρήδη τὴν γνώμην δι-
καστῶν, οἵτινες τὴν παρρησιαστικὴν
συζήτησιν ἐκλαμβάνουσιν ὡς ὕβριν
καθ’ ἑαυτῶν καὶ μνησικακοῦσι, καὶ
εἶτι δὲ μᾶλλον καταδικάζω τὴν ἐκδι-
κῆσιν διὰ καταχρήσεως τῆς ἐξουσίας.
Ὁ ἔλεγχος, ὅσον αὐστηρὸς καὶ ἂν εἶνε,
οὐδέποτε ἰσοδυναμεῖ πρὸς ὕβριν, ἀρκεῖ
νὰ εἶνε μόνον δίκαιος. Καθ’ ὃν δὲ χρό-
νον ὅλαι αἱ δημοσίου ἐξουσίαὶ ὑπό-
κινεῖται εἰς τὸν ἔλεγχον εἰς ὅλας τὰς

πολιτείας, ἄτοπον εἶνε ἡ διαχείρισ-
τις δικαιοσύνης, ἡ πρώτη τῶν δημο-
σίων ὑπηρεσιῶν, νὰ διαφεύγῃ τὸν
ἐλεγχον παρ’ ἡμῶν, νὰ μὴ ὑπόκειται
εἰς τὴν δημοσίαν κριτικήν. Ἡ ἀπο-
νομή τῆς δικαιοσύνης εἶνε ὁ διακαέ-
στερος πόθος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ,
καὶ ἂν ἐπρόκειτο νὰ γραφῇ βιβλίον
τι περὶ τῆς ψυχολογίας τοῦ συγχρό-
νου Ἑλληνοῦ, ἦθελεν εὑρεθῆ, ὅτι τὸ
ὑπερισχόν ἐν αὐτῷ αἶσθημα εἶνε τὸ
αἶσθημα τοῦ πόθου τοῦ δικαίου, καὶ
διὰ τούτο ἡ δημοσία γνώμη συγκινεῖ-
ται καὶ συνταράσσεται, ὅταν πιστεύῃ
ἢ μόνον ὑποπτῆ ὅτι ἡ δικαιοσύνη
ἔχει μόνον εἶνε ὑποχείριος ἀλλὰ καὶ
ἄπλως ἀσταθῆς ἐν τῇ εὐθείᾳ καὶ φω-
τεινῇ αὐτῆς ὁδῷ. Εἰς τούτο δὲ πρέ-
πει ν’ ἀποδοθῇ ἡ συμπάθεια, μεθ’ ἧς
ἡ δημοσία γνώμη περιβάλλει τὸ ἔρ-
γον τῶν δικαίων ἐπικριτῶν τῶν δικα-
στικῶν ἀποφάσεων καὶ τὴν προσπά-
θειαν αὐτῶν ν’ ἀπομακρύνωσι πᾶσαν
αἰτίαν ἀνησυχίας καὶ δυσπιστίας εἰς
τὴν διαχείρισιν τῆς δικαιοσύνης. Αἱ
δίκαιαι ἐπικρίσεις, γιγνόμεναι μετὰ
σταθερᾶς καὶ ἀναλλοιώτου συνειδή-
σεως ἐκπληρώσεως καθήκοντος, εἶνε
ἀληθῆς προστασία καὶ ἐγγύησις τῆς
δικαστικῆς ἐξουσίας.

Οἱ δημοσιεύοντες ὅμως ἐπικρίσεις
δικαστικῶν ἀποφάσεων πρέπει νὰ ἔ-
χῃσι ὑπ’ ὄψιν ὅτι γίνονται αὐτοὶ οἱ
ἴδιοι δικασταί, καὶ ἐπομένως ὅτι ὀφεί-
λουσι νὰ ἔχῃσι τὰ ἐφόδια τοῦ ὀρθῶς
καὶ εὐσυνειδήτως δικάζειν. Ὄταν τις
κρίνη δικαστικὴν τινὰ ἀπόφασιν ὡς
διάδικος, ἀποβλέπων πρὸ πάντων εἰς
τὸ ἴδιον συμφέρον, εὐκολον εἶνε νὰ
παρῖθῃ τὸ δίκαιον καὶ νὰ ἐπιζητῇ τὸ
ἄδικον ἄνευ σαφοῦς ἐπιγνώσεως αὐτοῦ.
Ἐὰν ἐπομένως ἀναλάβῃ νὰ ἐπικρίνη
δημοσίᾳ δικαστικὴν τινὰ ἀπόφασιν,
πρέπει πρώτιστα νὰ παύσῃ σκεπτό-
μενος ὡς διάδικος καὶ νὰ κρίνη ὅλως
ἀμερολήπτως ὡς ξένος πρὸς τὴν ὑπό-
θεσιν καὶ μηδραμῶς ἐνδιαφερόμενος
ἐν τῇ ἐξάσκῃ τῆς δικαιοσύνης, θὰ
βλάβῃ τὴν δικαιοσύνην.

ΕΞ ΕΝΟΣ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΥ

Μεταξὺ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθή-
ναις Πρωτοδικῶν κ. Τιμολ. Βιζβίζη καὶ
τοῦ ἐν Ἀθήναις δικηγόρου κ. Γεωργ.
Πετροπούλου, παρήχθη τὸ γινώσκον ἐ-
κεῖνο εἰς τοὺς ἀναγνώστὰς ἡμῶν πρό τι-
τινων ἐβδομάδων ἐπεισῶδιον, οὗτινος τὰς
λεπτομερεῖας ἐξέθεσεν ὁ κ. Γ. Πετρό-
πουλος δι’ ἐπιστολῆς του, δημοσιευθεί-
σης εἰς τὸ ὑπ’ ἀριθ. 104 φύλλον ἡμῶν.
Παρ’ ἐλπίδα τὸ ἐπεισῶδιον τούτο, ὅπερ
ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐπεβάλλετο νὰ
ἐλύετο, καὶ δὴ διὰ τρόπου ἱκανοποιου-
τος αὐτὴν ταύτην τὴν ἐπαγγελματικὴν
ἀξιοπρέπειαν ἐνὸς δικηγόρου, ἐξακολου-
θεῖ εἰσὶτι ὑφιστάμενον, χάρις ὅμως εἰς
τὴν ὀρθὴν τοῦ κ. Πετροπούλου ἀντίλη-
ψιν, ὅτι ἡ προσωπικότης ἐνὸς δικηγόρου
οὐδαμῶς θίγεται ἐκ ταύτης ἢ ἐκείνης
τῆς στάσεως, ἢν ἀπέναντι αὐτοῦ τηρεῖ
ὁ δικαστὴς, τὸ ἐπεισῶδιον τούτο μετα-
φέρεται εἰς τὸ ἔδαφος ἐκεῖνο, ἀπὸ τοῦ

ὁποίου, οἰαδήποτε καὶ ἂν ἐπέβη λύ-
σις, θὰ εἶνε ἡ φυσική. Διὰ τῆς κάτω-
ρω δημοσιευομένης ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς
τὸν κ. Προέδρον τοῦ δικηγορικοῦ συλ-
λόγου Ἀθηνῶν, ὁ κ. Πετροπούλος ἀνοί-
γει τὴν θύραν τῆς δικαιοδοσίας ἐκείνης,
ἧτις εἶνε ἡ μόνη εἰς ζητήματα τοιαύτης
φύσεως. Τὸ φαινόμενον, ἀσύνηθες καθ’
ἑαυτὸ εἰς τὰ δικηγορικά μας ἦθη, εἶνε
ἐκτάτως παρήγορον, διότι, καθ’ ἡμᾶς
τοῦλάχιστον, ἐνεργεῖ τὴν σημασίαν ὅτι
ἐπαύσαμεν ἀπενίχτοντες πρὸς τὸν δικη-
γορικὸν σύλλογον ὡς πρὸς τὸ ἄθροισμα
δικηγόρων ἐκλεξάντων ποτὲ ἕνα πρέ-
δρον καὶ μετὰ τοῦτο διαλυθέντων, ἀλλ’
ὡς πρὸς μίαν δύναμιν ἱκανὴν νὰ λύ-
σῃ καὶ διαφορὰς τοιαύτης φύσεως ὡς ἡ τοῦ
κ. Πετροπούλου.

*

ΑΙΤΗΣΙΣ

Γεωργίου Κ. Πετροπούλου
Δικηγόρου

Πρὸς

Τὸν Κύριον Πρόεδρον τοῦ Δικηγορι-
κοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτο-
δικῶν κ. Τιμολέων Βιζβίζη, ἐν τῇ ἐνα-
σκήσει τῶν καθηκόντων μου ὡς Δικηγό-
ρου, με ἐξεδίωξεν ἐκ τοῦ δημοσίου Γρα-
φείου ἄνευ δικαιοῦματος καὶ καθ’ ὃν τρό-
πον περιγράφω ἐν τῷ ἐπισυννημμένῳ τῇ
παρούσῃ ὑπ’ ἀριθ. 104 φύλλῳ τῆς «Δι-
καιοσύνης».

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μολοντί ἐπα-
νελημμένα μοὶ παρουσιάσθησαν περι-
στάσεις, ἐν τοῖσι πρὸς μεγάλην ζημίαν
καὶ ἐμοῦ ἀτομικῶς καὶ τῶν ἐπιτελούν-
των, δὲν ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ κ.
Προέδρου, διότι διατρέχων τὸν κίνδυνον
νὰ ἐκδιωχθῶ καὶ πάλιν ἐκ τοῦ δημοσίου
Γραφείου καὶ δὴ ἀδίκως, ἀφ’ οὗ ἀδίκως
κατὰ τὴν κρίσιν μου ἐξεδιώχθη καὶ τὴν
πρώτην φορὰν.

Ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ὁ Δικηγορικὸς
Σύλλογος δικαιοῦται νὰ υπερασπίσῃ ἕνα
οἰονδήποτε δικηγόρον ἀδικούμενον κατὰ
τὴν ἐξάσκῃ τῶν καθηκόντων του, ἐὰν
καὶ καθ’ ὅσον ἐνεργῇ οὗτος ἐντὸς τῶν
νομίμων ὁρίων,

Ἐξαιτούμαι,

Ὅπως, εὐαρεστοῦμαι, μετὰ ἐξέτασιν
περὶ τοῦ ἂν εἶμαι ἢ μὴ ἐν τῷ δικαίῳ ἐνεργ-
γήσῃτε, ὅτι κρῖνετε ὀρθῶν Ἑμεῖς καὶ τὸ
ἔφ’ Ἑμεῖς Συμβούλιον ἐν τῇ ἐκτεθείσῃ
περιστάσει πρὸς υπεράσπισιν ἐν τῷ μέλ-
λοντι καὶ ἐπανόρθωσιν τοῦ γενομένου
μοὶ ἀδίκου διὰ τὸ παρελθόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1908

Ἰποσημισοῦμαι εὐσεβάστως

Ὁ αἰτῶν

Γεώργιος Κ. Πετροπούλος

Ἡ αἴτησις αὕτη ὑπεβλήθη ἀπὸ τῆς
18 Ὀκτωβρίου εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δι-
κηγορικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν κ. Ἰωάν.
Εὐκλείδη, ὅστις ἐκάλεσεν εἰς ἐιδικὴν
σύσκεψιν τὸ συμβούλιον τοῦ συλλόγου
ὀρίσας πρὸς τούτο τὴν 10ην π. μ. τῆς
αὔριον Κυριακῆς.

ΑΡΘΡΑ ΤΗΣ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ»

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 25 Ὀκτωβρίου.

«Κατάλυσιν τῆς Πολιτείας» ἀπε-
κάλεσαν αἱ καθημεριναὶ ἐφημερίδες
τὸν γενόμενον θόρυβον περὶ τὴν θέ-
σιν τοῦ ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέως τῶν
Πρωτοδικῶν. Ὡς ἐὰν ὑπῆρχε Πολι-
τεία, ἵνα καταλυθῇ. Εἶνε ἐκ περιτρο-

πής οίκτου και γελώτων αξίος ο τρόπος, καθ' ὃν συζητούνται παρ' ἡμῖν τὰ πολιτικά γεγονότα. Κατὰ τὰς ἐντυπώσεις τῆς στιγμῆς λαμβάνονται τὰ δεδομένα, κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις τῆς στιγμῆς συνάπτονται οἱ ὅροι τῶν συλλογισμῶν, καὶ κατὰ τὰς ὁρέξεις τῆς στιγμῆς συνάγονται τὰ συμπεράσματα.

Διότι ἐρωτῶμεν: Διατί καταλύεται ἡ Πολιτεία ὅταν θρασέως ἀπαιτῶσι τὴν μετάθεσιν τοῦ Εἰσαγγελέως πέντε ἔνεκα τούτου καὶ ἐκείνου ἡγανακτῆμένοι ἐντιμοὶ πολεμισταί, καὶ διατί δὲν καταλύεται ἡ Πολιτεία ὅταν ἐπιβάλλωσι τὴν μετάθεσιν Εἰσαγγελέων ἐταῖραι, ὅταν φέρωσιν ἄνω καὶ κάτω δλόκληρα δικαστήρια ζωοκλέπται; Διότι κατὰ τὴν μίαν περίστασιν γράφουσιν ἐφημερίδες, ἐνῶ κατὰ τὰς ἄλλας εὐρίσκουσιν εὐλόγα τὰ γινόμενα ἢ ἀπλῶς σιωπῶσι; Διατί κατελύθη ἡ Πολιτεία διὰ τὴν ἰταμῶς ἀπαιτηθεῖσαν μετάθεσιν τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, καὶ διατί ἐξηκολούθησεν ὑφισταμένη ἡ Πολιτεία μετὰ τὴν πρό τιμων μηνῶν **τηλεγραφικὴν** ἀνάκλησιν τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν Ναυπλίου, ἐνεργοῦντος ἐπιθεώρησιν τῶν δικαστηρίων τῆς περιφέρειᾶς του, διότι **τηλεγραφικῶς** ἐπέβαλε τοῦτο ἀπὸ Καλαμῶν ὁ ἰσχύων κομματάρχης; Διατί, λέγομεν, κατέλυσε τὴν Πολιτείαν ἡ ἐξωφρενικὴ δὴλωσις τῶν ἀφελῶν πολεμιστῶν, καὶ διατί δὲν διατηροῦσιν ἐν καταλύσει τὴν Πολιτείαν αἱ ἀναισχύντως φυλασσόμεναι ἐν τῇ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης σημειώσεις τῶν βουλευτῶν, ἃς ὑπηγόρευσαν λωποδύται, ἐταῖραι, φονεῖς, κλέπται τῆς περιουσίας τῶν ἰδιωτῶν καὶ τοῦ Δημοσίου; Διότι ἐνταῦθα μὲν πρόκειται περὶ στιγμιαίας ἐξάψεως ἐξωργισμένων ἀνδρῶν, ἐκεῖ δὲ περὶ συστηματικῆς ἐπιβουλῆς κατ' ἐπάγγελμα φαύλων καὶ κακοποιῶν!

Ποία, λοιπόν, Πολιτεία κατελύθη; Τὸ ἀπαισιώτερον δι' ἡμᾶς εἶνε ἀκριβῶς ὁ θόρυβος—ἂν μὴ πρόκηται περὶ κραυγῶν ἐπιτετηθευμένων—δι' ἕνα ἀπότομον δοθιῆνα, ἐνῶ ὅλον τὸ σῶμα εἶνε πυῶδες. Διότι ἀποδεικνύει, ὅτι δὲν κατανοοῦμεν καὶ δὲν συναισθανόμεθα κατὰ βάθος, ποία εἶνε ἡ ἄτιμος ἀκαταστασία, ἐν ἣ φθειρόνται οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα.

Ποῦ ὀρθῶς ἐχαρακτηρίσθη παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ αἵματηρὸν δρᾶμα τῆς

ὁδοῦ Λυκούργου ὡς τι σύνθηρος, εἰ καὶ λυπηρότατον καθ' ἑαυτὸ, γεγονός. Ὁ χαρακτηρισμὸς εἶνε ἀφελῶς εἰλικρινῆς καὶ παρέχει τὸ μέτρον τῆς κυβερνητικῆς ἀδυναμίας πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς χαρτοπαικτικῆς συμμορίας. Ὑπὸ τὴν ἐποφιν ταύτην ἡ πολιτικὴ δημοσιογραφία καὶ νῦν καὶ πρότερον ἐτόνισε δριμύν ὄσφ καὶ μάταιον ἔλεγχον, διότι φοβοῦμεθα, ὅτι δὲν θὰ ἔχη παρέλθῃ ἡ πρώτη συγκίνησις καὶ τὰ χαρτοπαίγνια πάλιν ἀπὸ τοῦ ἐμφανοῦς θὰ στήσωσι τὰς παγίδας αὐτῶν κατὰ τοῦ βαλαντιῦ τῶν ἀπλοϊκῶν ἢ τῶν ἀδιορθῶτων. Δὲν ἠδυνήθημεν ὅμως νὰ ἐνοήσωμεν διατί ἐξελέγη ἐξιλαστήριον θῦμα ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ εἰς τὴν ράχιν αὐτοῦ ἐφορτώθη ἡ εὐθύνη τῆς λειτουργίας τῶν χαρτοπαίγνιων, ἐνῶ ἡ περὶ τούτων πρόνοια ἀνήκει καθαρῶς εἰς τὴν προληπτικὴν ἀστυνομίαν, ἐφ' ἧς οὐδεμίαν δικαιοδοσίαν ἔχει ὁ Εἰσαγγελεὺς. Εἶνε εὐνόητος ἡ ἀγανάκτησις τῶν Κρητῶν, θρηνηνῶτων τετιμημένον συμπολίτην αὐτῶν καὶ πολλὴ δεικνολογημένη ἡ ἐπιτροπὴ αὐτῶν, ζητούντων ὡς προχειρότερον ὑπεύθυνον τὸν Εἰσαγγελέα, ἐφ' ὅσον ἀγνοοῦν τὴν ἔκτασιν τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστης τῶν ἐξουσιῶν. Θὰ ἦτο οὐχ ἦττον πολλὴ εὐκοπον νὰ ἐξαχθῶσι τῆς πλάνης, μολοντί θὰ ὑπῆρχε ἀνάγκη νὰ ὁμολογεῖτο, ὅτι οὐδὲ ἡ Ἀστυνομία, ἡ τυπικῶς ἀρμοδία νὰ προλαμβάνῃ τὰς ἐκνόμους πράξεις, εἶνε οὐσιαστικῶς ὑπεύθυνος, ὅταν ἡ ἐπικράτησις τῶν χαρτοπαίγνιων ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε ἡ περὶ αὐτῶν πρόνοια νὰ καταστῇ καθαρῶς κυβερνητικὸν ἔργον. Ὁ Εἰσαγγελεὺς προϊσταται τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας, ἧς ἡ ἐνέργεια ἀρχεται ἐπὶ τετελεσμένων ἀδικημάτων, ἐπιλαμβανομένη οἴκοθεν ἢ κατὰ παραγγελίαν προανακρίσεις, ὅτε καὶ μόνον ὁ Εἰσαγγελεὺς ὡς ἐνασχῶν τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν κανονίζει πᾶσαν τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς καὶ διαθέτει κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ τὴν ἀστυνομικὴν ἐξουσίαν. Διὰ τὴν λήψιν ὅμως προληπτικῶν μέτρων, οἷόν ἐστι καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῶν χαρτοπαίγνιων, ἡ Ἀστυνομία εἶνε ἡ ἀρμοδία ἀρχή, συμμορφουμένη πάντοτε ἐπὶ σοβαρῶν μέτρων πρὸς τὰς διοικητικὰς προϊσταμένας ἀρχὰς καὶ κατ' ἐντολὴν αὐτῶν ἐνεργοῦσα.

Ἐφ' ὅσον ἄρα δὲν ἠτιάθησεν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ἐν τῇ ἀνακριτικῇ αὐτοῦ ἐνέργειᾳ, ὁ ἐγερθεὶς θόρυβος ὠφείλετο εἰς παρηξήγησιν προσώπων καὶ πραγμάτων, καὶ παρερχομένων

τῶν πρώτων ἐντιπώσεων, δὲν δύναται ἢ νὰ κριθῇ ψυχραιμότερον καὶ δικαιότερον ἢ θέσις τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, ἂν μὴ δι' αὐτόν, τοῦλάχιστον διὰ τὸ ἀξίωμα ὑπερ ἐκπροσωπεῖ.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ

Πλημμελειοδικεῖα

Ἐνώπιον τῶν Πλημμελειοδικεῶν κατὰ τὰ τέσσαρα ἔτη 1903—1906.

Εἰσήχθησαν ὑποθέσεις. . . 353,804
Ἀνεβλήθησαν. 106,042
Ἐξεδικάσθησαν. 247,762

Ἐκ τῶν ἐκδικασθειῶν ἦσαν:

Κατ' ἀντιμωλίαν. 122,799
Κατ' ἐρήμην. 124,963

Ἐκ τῶν ἐκδικασθειῶν ἐπίσης τούτων ἐπερτώθησαν τελεσιδικίαι. 138,858

Καθὼς πικρατὸν εἶνε ἕκαστος, οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀναβληθειῶν καὶ τῶν ἐρήμην ἐκδικασθειῶν ὑποθέσεων εἶνε τεράστιοι ὑπὲρ πᾶσιν φαντασίαν. Ἀπευθυνόμενοι πρὸς τοὺς ἀναγκνώστους τῆς «Δικαιοσύνης», δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ εἴπωμεν πλείονα περὶ θεματικῶν ζήτησιν καὶ φλέγοντος κατὰ πᾶσιν αὐτῶν συζήτησιν περὶ τῆς παρ' ἡμῖν Δικαιοσύνης. Ὅταν τοιοῦτοι ᾖσιν οἱ ἀριθμοὶ τῆς ἐπικρατικῆς Δικαιοσύνης, ἧτις κυρίως προώρισται εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίας τάξεως, ποῖος λόγος δύναται νὰ γείνη περὶ τοῦ Κράτους;

Ἐὰν καλῶς ἐμβεβήσωμεν εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἀριθμοὺς τῶν ἐπισημῶν πινάκων, μὴ παρεχόντων ἀτυχῶς στοιχειώδεις ἔστω ἐξηγήσεις, ὁ πραγματικὸς ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὰ τέσσαρα τὰ ἔτη διωχθέντων πλημμελημάτων, ἐπομένως διαπραχθέντων καὶ ἐπισημῶς γνωστῶν, εἶνε ὁ τῶν τελεσιδικῶν ἐκδικασθέντων κατὰ τινὰ βέβαια προσέγγισιν, δηλαδὴ 138.858.

Εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἤχθημεν προσθέσαντες εἰς τὰς τελεσιδικίας ἐκδικασθείσας τὰς δικασθείσας ἐρήμην καὶ ἀναβληθείσας, λαβόντες ἀριθμὸν 369,863· σκεφθέντες ὡς ἐξῆς: Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ὑπερβίνει κατ' ἑκατὸν χιλιάδας τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων ὡς εἰσπραθειῶν, διότι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αἱ ἀναβολαὶ καὶ αἱ ἐρημοδικαὶ πληθύνονται, ὥστε νὰ εἶνε ἀσυγκρίτως πλείονα αἱ κληροδοτηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ 1906 εἰς τὸ 1907 ἢ αἱ κληροδοτηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ 1902 εἰς τὸ 1903. Αἱ τελεσιδικίαι ἐκδικασθείσας ὑπερβίνουσι κατὰ 16,000 περίπου τὰς ἀπλῶς ἐκδικασθείσας κατ' ἀντιμωλίαν, διότι καὶ ἀρκεταὶ κατ' ἐρήμην ἀθωώσεις γίνονται καὶ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεις γίνονται ἀποδεκταὶ ἐνίοτε, πλείοντα ἀσυγκρίτως ἢ ὅσα κατ' ἀντιμωλίαν ἀναβάλλονται καὶ παρκαγεγραμμέναι κηρύσσονται

ταὶ ὄχι ὀλίγα, καὶ ἀπαράδεκτοι ἔτι ἐνίοτε.

Ἐκ τῶν τελεσιδ. ἀποφάσεων 138.858
Ἐκ τῶν ἀθωωτικῶν 80.264
» κκαταδικαστικῶν 58.594
Ἀπέβλεπον δὲ πρόσωπα ἀνδρῶν: 189.207
» » γυναικῶν: 8.029

Τὸ ὅλον 197.236

Ἐκ τούτων δὲ ἠθωώθησαν
Ἄνδρες 109,724
Γυναῖκες 5.554

Ἦτοι ἠθωώθησαν ἐν ὅλῳ 115.278

Καταδικάσθησαν δὲ
Ἄνδρες 79.483
Γυναῖκες 2.475

Ἦτοι καταδικάσθησαν ἐν ὅλῳ 81,958

Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων συναγομέναι καὶ τὰ ἐξῆς γενικώτατα συμπεράσματα: α') Ἐχομεν κατ' ἔτος ἀθωωτικὰς ἀποφάσεις περίπου 20.000. Καὶ ἂν ὑποθεθῇ, ὅτι μόνον τὸ ἡμισυ αὐτῶν ἀπέβλεπον προφανῶς ἀθῶους καὶ ὅτι μόνον αἱ 15.000 ἀπησχόλησαν τὰ διάφορα ἀνακριτικὰ γράφειά, φαντάζεται ἕκαστος πόσοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι κατεπονήθησαν καὶ ἐπὶ μακρίῳ ἀπησχολήθησαν, πόσον αἱ ἀστυνομίαι ἐπεβάρυνθησαν, πόσον αἱ καταδικαστικαὶ δικαστικαὶ ἀρχαὶ, διατὶ τὰ Πλημμελειοδικεῖα ἀτόπως κταφορτώνονται καὶ δικάζουσι μετὰ φρενοκομικῆς ταχύτητος. Αἱ καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις εἶνε ὀλιγώτεροι τῶν ἀθωωτικῶν κατὰ 5,500 περίπου κατ' ἔτος.

β') Ἀθωοῦνται κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν Πλημμελειοδικεῶν 30.000 περίπου πρόσωπα, ὥστε καὶ ἂν ὑποθεθῇ ὅτι τὰ ἡμισυ μόνον αὐτῶν ἦσαν προφανῶς ἀθῶοι, 15,000 κατ' ἔτος Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν βραχνίζονται καὶ υποβάλλονται εἰς δαπάναι, διότι κινεῖται παρ' ἡμῖν μᾶλλον ἢ ἀκόλαστος μνησσομικία τῶν ἀρχαίων μικροκομμυτάρχων τῶν Δήμων παρὰ ἡ ἐκτετατὴν ἐγκληματικότητος, διότι ἡ προδικασίς τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης εἶνε τυρλή, κωφή, ἀβουλος, ὀκνηρὰ ὥστε ν' ἀξίξῃ μακρίως, ἀφιλάθρωπος δὲ ἀνηκούστος. Ἡ ἄλλως ἢ διδικασίς τοῦ Πλημμελειοδικείου στρέφει ἀναισχύντως μίαν κληρωτικὴν ἀφ' ἧς ἐξέρχονται ὅτε μὲν δύο λευκὰ ὅτε δὲ ἐν μέλαν.

γ') Καίτοι κατόπιν τούτων οὐδεμίαν παρέχουσι πραγματικὴν πίστιν οἱ ἐπίσημοι ἀριθμοί, ὅμως ἐξ αὐτῶν συναγεται, ὅτι πλέον τῶν 20,000 Ἑλλήνων πολιτῶν ἀδικοῦσι κατ' ἔτος εἰς βραχὺν πλημμελημάτων. Νὰ μὴ λησμονῶμεν δὲ τὰ ἐξῆς: 1) ὅτι οἱ ἀδικούντες εἶνε ἄνδρες; 2) ὅτι μὲν μέρος τοῦ πληθυσμοῦ ἢ δὲν ἀδικεῖ, ἢ δὲν καταγγέλλεται; 3) ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν ἀπαβλέπει τὸ μείζον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ, ἦτοι τὴν παιδικὴν ἡλικίαν μέχρι τοῦλάχιστον τοῦ

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΚΡΗΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀμοιβῆς τῶν δικηγόρων.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Περὶ προθέτου ἀμοιβῆς.

Ἄρθρ. 10. Πλὴν τῆς ἀνωτέρω ἀμοιβῆς, ὁ δικηγόρος δικαιούται νὰ λάβῃ κατὰ προσθήκην παρὰ τοῦ ἐντολέως τοῦ ἀμοιβῆν πρόσθετον 3 0) ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ ἐπιδίκου ποσοῦ, ἢ ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ ἐπιδίκου πράγματος, κινητοῦ ἢ ἀκινήτου, ὑπερκατὰ πρῶτον ἢ δεύτερον βαθμὸν ἐκερδήθη ὑπὲρ τοῦ ἐντολέως τοῦ κατ' ἐπίθεσιν ἢ ἄμυναν. Ἐὰν τὸ ποσόν, ἐφ' οὗ θὰ ἐπιδικασθῇ ἡ πρόσθετος ἀμοιβὴ εἶνε ἀνώτερον τῶν εἰκοσι πέντε χιλιάδων δραχμῶν, ἐπὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος, μέχρι μὲν τῶν πενήκοντα χιλιάδων ἡ ἀμοιβὴ θὰ περιορίζεται εἰς 2 0), πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1 0).

Ἄρθρ. 11. Ἐπὶ δίκης συνθέτου μίαν μόνη ὀφείλεται τοιαύτη πρόσθετος ἀμοιβὴ εἰς τὸν πληρεξούσιον, τὸν ἀντιπροσω-

πέσαντα πλείονα εἰς ἀκέραιον συνοφειλέτας ἢ πλείονα εἰς ἀκέραιον συνδανειστάς ἢ ἐνεργήσαντα κατὰ πλείονων τοιούτων ὁμοδικῶν.

Ἄρθρ. 12. Κατ' ἐξαιρέσιν δὲν ὀφείλεται ἡ πρόσθετος ἀμοιβὴ εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις:

- 1) Ὅταν ἡ δίκη δὲν ἐδικάσθη κατ' οὐσίαν.
- 2) Ὅταν πρὸ πάσης συζήτησεως ἢ πρὸ πάσης κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ δικαστικῶν ἀπαντήσεως ἐπῆλθε συμβιβασμὸς ἢ ἔγινε παρκαίτησις. Ἐὰν κατ' ἄλλο στάδιον μεταγενέστερον ἐπῆλθεν ὁ συμβιβασμὸς, ἢ ἡ παρκαίτησις, τούτων ἔστω δυνάμενον ἀποφάσει τελεσιδικίῳ, τὸ τῆς ἀμοιβῆς θὰ κρίνεται ἀναλόγως τῆς δι' αὐτῶν οὐσιαστικῆς ἢ τυπικῆς περτωσεως τῆς διαφορᾶς.
- 3) Ὅταν εἰς ἐπαληθεύσεις, κατατάξεις καὶ διανομὰς, ἐπὶ πτωχεύσεων, ἐκστάσεων καὶ πλειστηριασμῶν δὲν ἠμφισβητήθη τὸ δάνειον ἢ ἡ τάξις.
- 4) Ὅταν εἰς δίκας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δὲν ἠμφισβητήθη ἡ ἀπαίτησις.
- 5) Ἐπὶ διορθώσεως λογιστικοῦ σφάλματος ἀποφάσεως.

6) Ὅταν ἐπὶ δικαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ διανομῆς ἐπικοίνου δὲν ἠμφισβητήθη ἡ κυριότης, οὐδὲ παρεπόμενον αὐτῆς δικαίωμα, οὐδὲ ἠγέρθη ἄλλη τις ἀμφισβήτησις.

7) Ὅταν ἐπὶ ἀγωγῶν περὶ κύρους κατασχέσεως δὲν ἐδικάσθη ἡ κυρία ἀπαίτησις, οὐδὲ διεξήχθη κατὰ τοῦ τρίτου.

8) Ὅταν ἡ ἀγωγή, στηριζομένη ἐπὶ δημοσίῳ ἐγγράφῳ περιέχοντος ἀπαίτησιν ἐκκαθαρισμένην, μὴ χρηθίσαν ἀποτιμησεως εἰς χρήματα καὶ δυναμένου νὰ περιεχθῇ τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως, ἔγινε παρκαίτησις δεκτῆ, τοῦ ἐναγομένου οὐδὲν ἀντιτάξαντος.

9) Ὅταν παρὰ τοῦ αὐτοῦ πληρεξουσίου ἠγέρθησαν συγχρόνως ἢ διαδοχικῶς πλείονες τῆς μιᾶς δίκαι κατὸ συνοφειλετῶν εἰς ἀκέραιον, ὅποτε, ἐξαιρουμένης τῆς πρώτης, ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲν θὰ ἐπιδικάζεται ἀμοιβὴ πρόσθετος, πλὴν ἐναντίας ἐιδικῆς συμφωνίας.

10) Ὅταν πρὸ τῆς περτωσεως τῆς δίκης, ὁ πληρεξούσιος ἀδικολογητῶς παρητήθη, ἢ ὅταν δικαίως διὰ δόλον αὐτοῦ ἢ βαρετῶν ἀμελείαν, ἀνεκλήθη ἢ πληρεξουσιότης παρὰ τοῦ ἐντολέως.

11) Καθ' ἃς περιπτώσεις δὲν ὀφείλεται οὐδὲ κοινὴ ἀμοιβὴ, οἷον ἐπὶ δίκων δι' ἀμοιβᾶς καὶ ἔξοδα δικαστικῶν προσώπων.

Ἄρθρ. 13. Ἐὰν ὁ λόγος ἐκάστης τῶν προηγούμενων ἐξαιρέσεων δὲν ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς δίκης ὅλης, ἀλλ' ἐπὶ μέρους αὐτῆς, οἷον ὅταν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ὑπ' ἀριθ. 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 ἐξαιρέσεων ἐπὶ μέρους μόνον προέκυψεν ἀμφισβήτησις, ἢ ὅταν εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 ἐξαιρέσεως ὑπῆρξε διαφορά τῆς συνενοχῆς ἐπὶ πλέον κλπ. ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἐκτείνεται ὁ τῆς ἐξαιρέσεως λόγος, ἐφαρμόζεται ἡ περὶ προσθέτου ἀμοιβῆς διάταξις.

Ἄρθρ. 14. Ὅταν τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης εἶνε ἀξίως ἀπροσδιόριστον, ἢ ἐν περιπτώσει ὀλιγῆς ἢ μερικῆς ἐπιτυχίας, κατ' ἐπίθεσιν ἢ ἄμυναν, πρόσθετος ἀμοιβὴ συνίσταται εἰς πολλαπλάσιον τῆς κοινῆς ἀμοιβῆς, ἢ δὲ αὐξήσῃς αὐτῆς, διαβημιζομένη ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς περιουσιακῆς σπουδαιότητος τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ ἐπιτευχθέντος ἀποτελέσματος, διπλασιάζει ἐν πάσῃ περιπτώσει τὴν κοινὴν ἀμοιβὴν, ἀλλὰ χωρὶς ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ν' ἀναβί-

17ου έτους, καθώς και τους γέροντας... 4) ότι πιθανώτατα το ήμισυ του αριθμού τούτου, ίσως και πλέον, ανήκει εις τους ζωοκλέπτες.

Αί στήλαι τής «Δικαιοσύνης» είνε εις τήν διάθεσιν παντός δικηγόρου, δικαστού ή άλλου δικαστικού προσώπου, ευρισκομένου εις τήν ανάγκην ή επιθυμουμένου να ανακηθήσῃ πᾶν έν γενεί ζήτημα σχετιζόμενον με τήν απονομήν του δικαίου.

Γνωρίζομεν περίπτωσιν καθ' ήν δικηγόρος παρά τοις έν Αθήναις δικαστηρίοις κυλιεται επί τρία ήδη έτη εις τὰ άναεὐτυχῆς έμπνευσις κριτικά γραφεῖα ως κατηγορούμενος επί πλαστογραφία, επί τῷ λόγῳ, ότι τὸ αντίγραφον ένός συμβολαίου, οὐτινος έποίησατο ένώπιον του δικαστηρίου χρήσιν, περιείχε τήν λέξιν «τμήμα» ένῳ έν τῷ πρωτοτύπῳ του αὐτοῦ συμβολαίου ή λέξις αὕτη άνεγινώσκατο ως «κτῆμα»! Επίσης πρόσφατον είνε και τὸ έπεισόδιον του έπίσης έν Αθήναις δικηγόρου κ. Α. Ρακοπούλου, ύποχρέου και τούτου τίς οἶδε ποσάκις να καραδοκῆ πρό των άνακριτικῶν γραφείων άναμένων τήν σειράν του ὅπως άπολογηθῆ πρό τῆς δικαιοσύνης διά πράξιν, ίσως κολάτιμον επί τῆ βράσει των διατάξεων του Ποινικῷ νόμου, πάντως ὅμως λαβούσαν χώραν καθ' ήν στιγμῆν ὅχι ο κ. Α. Ρακοπούλος, άλλ' ο δικηγόρος, έξετέλει τὸ έκ του αξιώματός του καθήκον. Ἡδη έπέρχεται ή σειρά του έπεισοδίου του έπίσης έν Αθήναις δικηγόρου κ. Γ. Πετροπούλου.

Οἱ δύο πρώτοι δικηγόροι εξακολουθοῦσιν εισέτι άσθμαίνοντες και άναμένοντες, Κύριος οἶδεν εις ποίας Καλένδας, τήν γνώμην τῆς τακτικῆς δικαιοσύνης. Εὐτυχέστερος ο τελευταίος, ὅσχε τήν ὄντως επιτυχῆ έμπνευσιν να καταφύγη εις τὸν φυσικόν του κατά κυριολεξίαν δικαστήν, οἶος είνε ο Σύλλογος εις ὃν ανήκει. Θά επέλθη άρα γε ήμέρα καθ' ήν ο έκ των πραγμάτων φυσικός οὗτος δικαστής θα καταστῆ και τύποις τοιούτος; Μέχρι τῆς ήμέρας εκείνης ὅς έχωμεν τουλάχιστον άπαντες οἱ δικηγόροι τήν έμπνευσιν να προσφεύγωμεν εις τὸν δικαστήν ήμῶν τούτον, οὐτινος τὸ κύρος είνε τόσον μέγα ὅσον και του Εἰσαγγελέως ή του άνακριτοῦ εκείνου του ένεργούντος έν ὀνόματι τῆς Πολιτείας. Πάντως ή

ένέργεια του κ. Γ. Πετροπούλου αποτελεῖ δι' ήμας τὸν πρόδρομον νέας εποχῆς διά τὰ δικηγορικά μας ήθη.

Δέν έγράφη μόνον, άλλ' είνε και άλλης, ότι ο γῆθς κηθευθεῖς Αρεοπαγίτης Σακκιστήρης κτωρῶσσε δυσχερέστατα ν' αντιπροκριθῆ εις τὰς δικάνας τῆς τελευταίας του άσθενείας και εἶχε περιέλθει σχεδόν εις χρηματικόν άδιέξοδον κκτὰ τὰς τελευταίας πρό του θανάτου του έβδομάδας, διότι ο ισχνός μισθός, ὃν έλάμβανε, μόλις επήρκει πρός στοιχειώδη συντήρησιν του. Τιμῆ εις τὸν αποθνήσκοντα Αρεοπαγίτην και κκτειςχύνη εις τὸ Κράτος, τὸ έχον τήν αξίωσιν να έχη Διογένηεις δικαστὰς δια νά έξωθῆ τοῦς μη τοιούτους εις...

Δύο μεγάλοι κκτειςχρήσεις έν τῷ δικηγορικῷ συγκρισμῷ, δύο μεγάλοι δικαστροφκί τῆς επηγγελματικῆς αντίληψεως του κκτειςχρήσιν άξιοπρεπούς επηγγελματὸς κκτειςχρητοῦνται έν Ἑλλάδι.

Δικηγόροι αντίπροσώποι κομμυτρωῶν, άνακιδως κομπάζοντες διά τούτο. Δικηγόροι διανεμόμενοι τὰ κέρδη μετά δικαστικῶν κλητήρων, δικολάβων, ιδιωτικῶν ταχυδρόμων, κκτειςχρηῶν και οἰνοπωλῶν, και κκτειςχρηῶν ενίοτε. Οἱ μὲν άνερευθιάστως θέτουσι τήν δικηγορικῆν τήθεννον ύπό τοῦς βεβορβορωμένους πόδες φυλῶν και άκορέστων έρκαστῶν τῆς πολιτικῆς συναλλαγῆς, οἱ δέ σύρουσι κκτειςχρηῶν τήν δικηγορικῆν τήθεννον εις ισόγεια και πολλακίς ύπόγεια κκτειςχρηῶν κραυπαλώντων. Αναμφιβύλως είνε οὔτοι έλάχιστοι, άλλ' έν ταῖς επαρχίαις ιδίως ή ὄρθας αὐτῶν οὐχί σπανίως είνε μεγίστη. Ἐάν βεβιάς οἱ Πρόεδροι και οἱ Εἰσαγγελεῖς ιδίως ήσκουν προσηκόντως τὰ έκ του Δικαστικῷ Ὁργανισμοῦ δικαιοματά των, κκτὰ τὸ μείζον μέρος θα επήρχετο θεραπεικί. Δέν πρόκειται μόνον περί ζητήματος αξιοπρεπειας, οὔτε περί των συμφερόντων ὄρισμένων επηγγελματικῶν δέν πρόκειται άκόμη περί των άναποφευκτων επηρεασμῶν τῆς Δικαιοσύνης, οὔτε περί των άτυχῶν των έμπιπτόντων εις τοιούτους ὄνους. Κυριώτατα πρόκειται περί τῆς σχηματιζόμενης παρά τῷ λαῷ πεποιθήσεως επί τήν Δικαιοσύνην. Ἰδοῦ μέγα θέμα διά τοῦς συνκδέλφους ιδίκα των επηκριῶν.

Ἐλπίζομεν, ότι δέν θ' άναγκασώμεθα επί πολὺ άκόμη να επηνακλυθάνωμεν συχνά το παράπονον μας ως δικηγόροι, τήν μομφήν ως πολιτικί, ότι Ἐνδεκα οἱ δικηγόροι, άλλὰ και οἱ δικαστὰί, των επηκριῶν δέν άσκοῦσι τὸν και στοιχειῶδως προσήκοντα έλεγγον των δικαστικῶν μας

προσώπων και πρηνμάτων. Εὐελπιστοῦμεν, ότι τὸ ήγηρὸν και επιβλητικόν κηρυγμα του έν Ἐρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελέως θα ὀπλίση τήν ψυχήν αὐτῶν με τήν συνείδησιν του κκτειςχρηῶν. Διότι μόνον ένδεκα δικηγόροι έκ των επηκριῶν υπήρχεν συνεργάτι ήμῶν κκτὰ τὸ παρελθόν έτος, έγγραψαν δέ οἱ ένδεκα οὔτοι δεκαεξάκις μόνον, και μόνον πεντάκις επί ζητημάτων μη προσωπικῶν των, ὅς μας επιτραπή δέ να είπωμεν τὰ δεκα έκ των δεκαεξήσαν ζητηματάκια. Αναμνησκόμεθα του μεγάλου Δημοσθένους, λέγοντος: «εἴστι γάρ εἶστιν άπάσης άρετῆς αρχή μεν σύνεσις, πέραι δ' άνδρεία» και τῆ μεν δοκιμάζεται τί τὸ πρκατέον εἴστι, τῆ δέ σωζεται». Κκίτοι ήμεῖς θεωροῦμεν ήμισια σοκρὸν και μόνον έκ πανικῷ προβλλόμενον τὸ επιχειρήμα, δι' ο άνεμνήσθημεν του Δημοσθένους. Καθ' ήμας άπαιτεῖται μόνον σύνεσις, έν προκειμένῳ, και συνείδησις του κκτειςχρηῶν. Ἐννοούμεθα.

Ἐπανειλημμένως έγγραψεν καθημερινί εφημερίδες και εὐρείας συζητήσεως θέμα μεταξῷ του νομικῷ κόσμου κκτειςχρηῶν ή πρό

Ἐτυμηγορία πεπλανημένη εἶκοσ α ημεροῦς των έν Λεβαδεία συνέδρων, κηρυζάντων πεπλανημένην άθωωτικῆν έτυμηγορίαν. Ημεῖς δέν ήσυχολήθημεν έτι, διότι εις των συντακτῶν μας ήτο συνήγορος κκτὰ τήν δίκην εκείνην. Κκτὰ τῆς άποφάσεως εγένετο άνάκρισις, προμηνύεται δ' έκτάκτως ένδικφεροσκα ή συζήτησις, μεθ' ήμέρας τινὰς διεξαγομένη, οὐχί τόσον διά τὰ νομικά ζητήματα, άλλὰ διά τὸν χαρακτηρισμόν και τήν βαρύτητα, ήν θ' αποδώσῃ ο κ. Εἰσαγγελεύς του Ἐρείου Πάγου εις δικαστικόν πραξικόπημα, ένδεικτικόν ὄλης τῆς πρόσ τουσνόμους και τὰς θεμελιῶδεις αρχὰς του Πολιτεύματος ὀλιγοφρίας των δικαστῶν εκείνων. Μετά τήν ένδίκειαν τῆς άναίρεσεως θέλομεν εκθέσῃ άνακλυτικῶς τήν γνώμην ήμῶν ως δικηγόρων και ως πολιτῶν, διότι φρονοῦμεν, ότι είνε γενικωτάτη και ουσιαστικωτάτη ή αίτία τῆς φαινομένης άπροσεξίας, ήτις έστοίχισε τήν στέρησιν τῆς προσωπικῆς ελευθερίας ένός πολιτου ἕως επί μήνα ὀλοκληρον, ὅπερ ὅμως, λέγομεν, είνε τὸ ὀλιγώτερον.

Εἰς πολυτάλαντος, ὅπως λέγουν, και πατριώτης, ὅπως επίσης λέγουν, ο κ. Α. Λιβιεράτος, δέν ήρκεσθη να γίνη άφορητῆ ὅπως διπλῆ έκδοθῆ μία εφημερίς, ήτις άσχολεῖται και περί τὰ δικαστικά, ως αὕτη λέγει, άλλὰ και διά μερικῶν «δῆθεν» και τὰ παρόμοια, επεζήτησε να φθάσῃ μέχρι του ὕψους εις ὃ ή εφημερίς ήμῶν ἴσταται. Χαρίζομεν εις τὸν κ. Α. Λιβιεράτον τὰ τάλαντά του, ὅπως και τὸν πατριωτισμόν του, ὅπως

και τὰ «δῆθεν» του. Ἐν δέν τῷ χαρίζομεν. Τήν κκτειςχρηῶν συνθήειν του να κκτειςχρηῶν εκάστοτε άντικειμένων κοινῆς συζήτησεως ὕποθέσεις του ιδιωτικῆς στενῶς περιουσιακῆς φύσεως, καθ' ήν στιγμῆν αἱ ὕποθέσεις του αὐτῆ εἰσιν εκκρεμεῖς ένώπιον των δικαστηρίων. Ἐναπομένει τὴν να χαρίζουν και οἱ άναγκῶσται τῆς εφημερίδος εκείνης εις τὸν κ. Α. Λιβιεράτον τὸ μέγα άδίκημα οὐτινος κκτειςχρηῶν υπαίτιος, του να εκδοθῆ διπλῆ αὕτη, ένῳ είνε άπολύτως βέβκιον ήτι και άπλη ὕπερῆκει.

ΑΡΧΑΙ ΕΞΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΙ

Πρό τῆς θύρας ένός δωματίου του Πρωτοδικείου Αθήνων, δωματίου ὅπερ είνε διατεθειμένον ὅπως χρησιμεῖσῃ ως αίθουσα του τμήματος των πτωχεύσεων, είνε άνηρητημένη ή κατωτέρω είδοποίησις, ή πρόσ τὸ κοινόν, τρόπον τινά, άπευθυνομένη. Τὸ πράγμα μας ένθουσιάζει κατά κυριολεξίαν, ὅχι διότι έκ ένός τεμαχίου χάρτου, δι' οὔ άπευθύνονται νοθεσίαι περί ευπρεπειας πρόσ εκείνους, οὔτινες διερχονται τὸν οὐδὸν των δικαστηρίων μας, άναμένοντες τήν κατάλυσιν έξεων κακῶν εκτοτε άποκτηθεισῶν, άλλὰ διότι ήλθεν επί τέλους εις τὸν οὖν ένός διευθύνοντος μίαν δημοσίαν υπηρεσίαν να ὕποδείξῃ πρόσ τοῦς πολλούς, ότι ή κοινή ευπρέπεια επιβάλλει μερικὰ καθήκοντα, ή μη τήρησις των ὀποιῶν ἴσοῦται πρόσ κατάλυσιν αὐτῆς ταύτης τῆς αξιοπρεπειας τῆς δικαιοσύνης. Ἡ είδοποίησις αὕτη, εις ήν ήμεῖς άποδίδομεν σημασίαν μεγαλητέραν άπό δράκα έγκυκλιῶν εκπεμπομένων εκάστοτε άσκοπῶς, και τήν ὄποιαν εις άλλο μέρος σχολιάζομεν γενικώτερον, έχει ως εξῆς:

Υπομνησκεται πᾶσι τοῖς μετέχουσι των διαφόρων συνελεύσεων των πτωχῶν πτωχεύσεων, ότι δέον άπό τῆς εισόδου των εις τήν πρόσ ταῦτας καθωρισμένην αίθουσαν του δικαστικῷ καταστήματος, να μη φέρωσι τοῦς πῆλους αὐτῶν, να άποφεύγωσι πάντα θόρυβον και έν γένει ή συμπεριφορὰ αὐτῶν να ή ή επιβαλλομένη τοῖς μετέχουσι και παρισταμένοις εις δικαστικὰς συνεδριάσεις, οἶα είνε και ή συνέλευσις των πτωχῶν ὕπό τήν προεδρείαν του έν εκάστη πτωχεύσει Εἰσηγητοῦ δικαστοῦ.

(Έκ του γραφείου των πτωχεύσεων)

ΑΝΤΙ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΩΝ 20 ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΡΩΜΑΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΤΟΥ Π. ΚΑΛΛΙΓΑ Διά τὰς επαρχίας ελεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν. Διά τὸ έξωτερικόν αντί φρ. χρ. 22. Πρόκειται περί άληθοῦς εὐκαιρίας, διότι ὀλίγα μόνον σόματα παραμένουν. (Βιβλιοπωλείον Ι. Σαλιβέρου ὃ «Ερμῆς». Ὅδὸς Σταδίου, 38).

θάξη αὕτην πέραι του τετραπλοῦ. Καθ' ὄλα τὰ άλλα και ή πρόσθετος αὕτη άμοιβή διέπεται ὕπό των περιορισμῶν, εξαίρεσεων και άλλων διατάξεων του προηγούμενου άρθρου. Εἰς τήν κατηγορίαν ταύτην ὕπαγονται αἱ περί τήν εκτέλεσιν δίκης, ὅταν, μη άμφισβητηθεισης τῆς άπαιτήσεως, αἱ ὕποδληθεισαι τυπικὰ ένστάσεις άπερρίφθησαν άπασαι. Ἀρθρ. 15. Ὅταν ή έπίδικος διαφορὰ έχη πλείονα άντικείμενα, ὃν τινὰ αξίας προσδιοριστῆς, άλλὰ δέ αξίας άπροσδιοριστου, εφεκρῶζεται επί εκκτέρου μέρους ή οικεία άμοιβή, χωρίς ή μὲν ν' άποκλείη τήν δέ. Ἐπίσης, εάν, δικονομικῶς συνανωμένα, συνεκδικάζωνται διάφορα χωριστά δικάκια, ὄσον επί άνταγωγῆς, επί διαδικασίας κκτὰ τρίτου, άρνούμενου τήν εις χεῖρας του κατασχεθεισαν περιουσίαν του ὄφειλέτου κκτ.) ὄφειλεται χωριστῆ πρόσθετος άμοιβή δι' εκκαστον χωριστόν δικάκιον. Ἐπίσης ως χωριστῆ δίκη, κκτὰ τήν οικείαν διατίμησιν, άμειβετα ή ένώπιον άλλου δικαστηρίου έγειρομένη πρόσ λύσιν

πρκαρπιπτόντος ή προδικαστικῷ ζητήματος (οὗτω λ. χ. αἱ αίτήσεις περί κανονισμοῦ άρμολιότητος ή άρσεως συγκρούσεως, άμειβονται κκτὰ τήν του Ἐφετείου διατίμησιν κκτ.) Ἀρθρ. 16. Ἐάν, ὕπαρχούσης περιπτώσεως πρόσθετου άμοιβῆς, ο πληρεξούσιος δέν διεξήγαγεν ὄλην τήν δίκην, ο δικαστῆς, πλὴν τῆς κοινῆς δια τήν γενομένην εργασίαν άμοιβῆς, θα επιδικάζῃ και ποσοστόν έκ τῆς πρόσθετου, ανάλογον πρόσ τήν σπουδιότητά τῆς άμειβομένης εργασίας. Ἐάν ή άνάκλησις τῆς πληρεξουσιότητος είνε άδικιοιόγητος, οὐδέποτε ή πρόσθετος άμοιβή θα δύναται να ελαττωθῆ πέραι του ήμισεως, δύναμένη κκτὰ τὰς περιστάσεις να επιδικασθῆ και ὄλη. Ὅς ὀλικῆ διεξαγωγῆ τῆς κκτ' εφεσιν δίκης θεωρεῖται και ή περίπτωσις καθ' ήν πληρεξούσιος διεξήγαγεν ὄλην τήν διαδικασίαν, πλὴν του εφετηρίου ὅπερ άλλος συνέτάξῃ και έκοινοποιήσῃ. Ἀρθρ. 17. Ἐάν ο πληρεξούσιος ένήργησε μίαν ή πλείονας εκ εκείνων των πράξεων, των δι' οἰονδήποτε λόγον μη άμειβομένων, χωρίς να ένεργήσῃ άλλην

συνεπαγομένην καθ' έαυτήν άμοιβήν, εὐλόγον και δι' εκείνης, ο δικαστῆς, εκτιμῶν τήν εργασίαν ταύτην, επιδικάζει άμοιβήν κκτὰ δικόγραφον και κκτὰ παράστασιν άπό μίας μέχρι δύο δραχμῶν, χωρίς εις οὐδεμίαν περίπτωσιν τὸ άθροισμα ὄλων των δικογράφων να άμειβετα πέραι των 10 δραχμῶν, οὐδέ τὸ άθροισμα ὄλων των πρκαστάσεων πέραι ἴσου ποσῷ. Ἀρθρ. 18. Ὅπως επί των άμειβομένων πράξεων, οὗτω και επί των δι' οἰονδήποτε λόγον μη άμειβομένων, πράξεων, οὗτω και επί των δι' οἰονδήποτε λόγον μη άμειβομένων, ὄφειλεται χωριστῆ ή χάριν αὐτῶν κκτειςχρηῶν δαπάνη, εις τέλη, χαρτῶσμηκ, κοινοποιήσεις κκτ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Εἰς διαφορὰς τῆς άρμολιότητος του Εἰρηνοδικείου. Ἀρθρ. 19. Διά τὰς διαφορὰς τῆς άρμολιότητος του Εἰρηνοδικείου, ή μὲν κοινή άμοιβή, ή πάντοτε ὄφειλομένη, είνε τὸ ήμισυ τῆς δια τὰς διαφορὰς τῆς άρμολιότητος του Πρωτοδικείου ὄρισμέ-

νης, πλὴν τῆς άμοιβῆς των αντιγράφων ή άποσπασμάτων, άποφάσεων, πρκατικῶν δικαστηρίου και συμβολαιογραφικῶν συμβολαίων, ήτις θα είνε ή ιδία (Δραχ. 1), ή δέ πρόσθετος είνε οἶα και διά τὰς διαφορὰς τῆς άρμολιότητος του Πρωτοδικείου, ήτις επί μὲν των προσδιοριστῆς αξίας, 3 ο), επί δέ των άπροσδιοριστου αξίας, άξίσεως τῆς κοινῆς Εἰρηνοδικειακῆς μέχρι του τετραπλοῦ αὐτῆς. Κατά τὰ άλλα ισχύουσι και επί του προκειμένου ὅσκα άπό του Ἀρθρ. 2 μέχρι του παρόντος ὄρίζονται. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. Εἰς διαφορὰς τῆς άρμολιότητος του Ἐφετείου. Ἀρθρ. 20. Διά τὰς διαφορὰς τῆς άρμολιότητος του Ἐφετείου, ή άμοιβή είνε οἶα και διά τὰς του Πρωτοδικείου, πλὴν εάν, δι' οἰονδήποτε λόγον, δέν επεδικασθῆ κκτ' εφεσιν άμοιβή πρόσθετος, ὅποτε ή κοινή ὄφειλεται διπλῆ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Εἰς διαφορὰς τῆς δικαιοδοσίας του Αναθεωρητικοῦ. Ἀρθρ. 21. Διά τὰς ένώπιον του Ἀνα-

ΣΤΗΛΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ

Όταν διεθέσαμε την παρούσαν ειδική στήλην επί τῆ σκοπῆ ὅπως αὕτη χρησιμοποιοῦν ὡς προθήκη τρόπον τινά πρὸς ἐκθεσιν δικαστικῶν μαργαριτῶν, οὐδέποτε εἶχον φαντασθῆ ὅτι τόση θὰ ἦτο ἡ πληθὺς καὶ τόσον μέγα τὸ μέγεθος τῶν μαργαριτῶν τούτων. Σήμερον νέος μᾶς ἀποστέλλεται ἐκ Ἐρηχωρίου, ἀρκετοῦ καὶ οὗτος μεγέθους καὶ λάμψεως μαργαρίτης, ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ὑπ' ἀριθ. 64 τοῦ ἔτους 1908 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου τούτου, ἡ ὁποία ἀναγράφει ἐν τῇ διατακτικῇ τῆς καὶ τὰς ἐξῆς ρήτρας :

«Διατάσσει ὅπως ἡ ἀπαγορευτικὴ αὕτη διάταξις μὴ ἦ ἰσχυρὰ ὑπὲρ ἐκείνου τῶν διαδίκων ὅστις ἤθελεν ἐκκαλέσθαι τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν ἢ ἤθελεν ἀπευθύειν αὐτῆσιν περὶ παρατάσεως τῆς ἀνωτέρω ταχθείσης περὶ παρατάσεως τῆς ἀνωτέρω ταχθείσης πρὸς δόσιν τοῦ ὄρκου ἢ ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων προθεσμίας!!»

Ἄν τὸ πρᾶγμα ἦτο ἐπιδικτικὸν συζητήσεως, θὰ ἠδύνατο νὰ εἴπη τις, ὅτι ὁ κ. Εἰρηνοδίκης, ὑπερήφανος διὰ τὸ τέλειον τοῦ πνευματικοῦ του τέκνου, ὅπως κωχόμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποκαλῆ τὰς ἀποφάσεις του, ἀπηγόρευσε πᾶσαν περὶ τῆς τελειότητος τοῦ ἀμφισβήτησιν καὶ τὴν προσφυγὴν χάριν τούτου εἰς οἷον δῆποτε ἀνώτερον δικαστικὸν ἄρχοντα. Διὰ νὰ εἴπη τις ὁμοῦ δλα ταῦτα, ὑπέχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ φαντασθῆ τὸν κ. Εἰρηνοδικὴν Ἐρηχωρίου αὐτοκράτορα Ρωμαίων ἢ Βυζαντινὸν τὸ ὀλιγώτερον ἐκδίδοντα νόμους ἐν εἰδῇ ἀποφάσεων κατὰ τὸν γνωστὸν τύπον τῶν Βασιλικῶν ἀντιγραφῶν. Ἡ εἰκὼν εἶνε ἴσως ὄραία, ἀτυχῶς ὁμοῦ καὶ διὰ τὸν φανταζόμενον αὐτὴν καὶ διὰ τὸν κ. Εἰρηνοδικὴν Ἐρηχωρίου, πολὺ ὀλίγον ἢ μᾶλλον καθόλου δὲν ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν πραγματικότητα

Ἄριθ. 503.

Πρόσκλησις ἀναγγελλέντων δανειστών πρὸς κατάθεσιν τῶν τίτλων των.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἀθηνῶν Περικλῆς Δημητριάδης, ἐδρεύων ἐν Ἀθήναις, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος.

Πρὸς

Τοὺς ἀναγγελλάντας ἑαυτοὺς δανειστάς: 1) Λάζαρον Κουντουριώτην ἀξιωματικὸν τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, κάτοικον Ἀθηνῶν, 2) Δημήτριον Μερκούρη δικαστικὸν κλητῆρα, κάτοικο Ἀθηνῶν, 3) τὸν ἐν Ἀθήναις ἐδρεύοντα καὶ τὸ Δημόσιον ἀντιπροσωπεύοντα Ταμίαν τῶν εἰσπράξεων, 4) Ἐλίξαν σύζυγον Ἀριστομένους Πετμεζᾶ, τὸ γένος Εὐγενίου Ὀριγῶνη, οἰκοδόμοισιν, ἀνεπάγγελτον, κάτοικον Ἀθηνῶν, 5) πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα δανειστὴν Λάζαρον Κουντουριώτην ἀξιωματικὸν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, κάτοικον Ἀθηνῶν, καὶ 6) πρὸς τὸν ὀφειλέτην Ἀριστομένην Θ. Πετμεζᾶν ἀπόστρατον Ταγματάρχην τοῦ Πυροβολικοῦ, κάτοικον Ἀθηνῶν.

Προκειμένου νὰ συνταχθῆ πῖναξ κατατάξεως πρὸς διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριασματοῦ τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 418 (τετρακόσια δέκα ὀκτώ) τῆς εἰκοστῆς ὀγδόης (28) Σεπτεμβρίου

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Εἰς διαφορὰς τῆς δικαιοδοσίας ἄλλων Ἀρχῶν. Ἄρθρ. 22. Ὅλαι αἱ προηγούμεναι διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ διαφορῶν, διεξαγομένων ἐνώπιον Ἀρχῶν ἐξαιρητικῆς δικαιοδοσίας ἢ τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ ἢ διαιτητῶν.

Ἐπὶ τούτων ἡ ἐφαρμογὴ γίνεται διὰ τῆς κατὰ ποσὸν ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὴν Εἰρηνοδικεακὴν ἢ Πρωτοδικεακὴν διατίμησιν, κατὰ τὰς περιστάσεις δὲ καὶ εἰς τὴν τοῦ Ἐφετείου καὶ διὰ τῆς κατ' ἀναλογίαν διακρίσεως τῶν πρώτων κυρίων δικηγόρων καὶ παραστάσεων ἀπὸ τῶν τῆς δευτέρας τάξεως καὶ τούτων ἀπὸ τῶν μὴ ἀμειβομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις. Ἄρθρ. 23. Ἡ ἐνώπιον πρωτοδικείου ἀπ' εὐθείας διὰ κλήσεως ποινικὴ ἀγωγὴ,

τοῦ ἔτους τούτου 1908 κατακυρωτικῆς ἐκθέσεώς μου ἀναπλειστηριασμοῦ ἐκπονηθείσης οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου Ἀριστομένους Θ. Πετμεζᾶ ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδων (45000), προσκαλοῦμεν τοὺς ἀνωτέρω ἀναγγελλέντας δανειστάς αὐτοῦ, τὸν ἐπισπεύδοντα καὶ τὸν ὀφειλέτην, ἵνα ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζομένης προθεσμίας, προσέλθωσι παρ' ἐμοῦ καὶ ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἀριστείδου καὶ Εὐριπίδου παρὰ τῇ πλατείᾳ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων κειμένῳ γραφεῖο μου καὶ προσαγάγωσι τὰ δικαιολογητικὰ αὐτῶν ἔγγραφα, ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ ἀπαιτήσεις των, οἱ δὲ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ μετὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου ὑποθηκοφύλακος, λάβωσι γνώσιν των ὑπὸ τῶν ἄλλων δανειστῶν προσαχθέντων ἐγγράφων καὶ νὰ κάμωσι τὰς δεούσας παρατηρήσεις των. Πᾶσα δὲ βραδύτερα προσαγωγή ἢ βραδύτερον γενομένη παρατήρησις ἔσται ἀπαράδεκτος. Ἀρμοδῖος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπιδότω νομίμως ἀνὰ ἐν ἀντίγραφον τῆς παρούσης πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω ἀναγγελλέντων δανειστῶν, τὸν ἐπισπεύδοντα καὶ τὸν ὀφειλέτην, δημοσιευθῆ δὲ αὕτη εἰς τινὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων. Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἡ παρούσα ἐν Ἀθήναις τὴν εἰκοστὴν τετάρτην (24) τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοῦ τοῦ ἐνεακοσιοστοῦ ὀγδόου 1908 ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἀριστείδου καὶ Εὐριπίδου παρὰ τῇ πλατείᾳ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων κειμένῳ γραφεῖο μου, ἰδιοκτησίᾳ Ἰωάννου Ζύφου, ἧτις βεβαιωθεῖσα ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ νομίμως.

Ὁ συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν (Τ. Σ.) Π. Δημητριάδης.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον Ἀθῆναι αὐτῆμερὸν.

Ὁ συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν (Τ. Τ.) Π. Δημητριάδης.

Ἄριθ. 850.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν (23) εἰκοστὴν τρίτην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1908 ἐνεακοσιοστοῦ ὀγδόου ἔτους ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 4 μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος Π. Βασιλείου δικαστικὸς κλητῆρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν τῆς ἐγγράφου παραγγελίας τοῦ δικηγόρου Γ. Τούτου πληρεξουσίου τοῦ κ. Γεωργ. Λαζοπούλου κατοικοῦ Ἀθηνῶν μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὴν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίδικον Βασιλῶν σύζυγον Γ. Λαζοπούλου τὸ γένος Τρ. Ἀγγελοκωνσταντῆ ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 6455 ἐ. ἔ. ἀποφ. τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν πρὸς γνώσιν τῆς.

Ὁ λαθῶν Κ. Ροῦιλῶς Ὁ κλητῆρ Π. Βασιλείου

Ἄριθ. 899.

Ἀποδεικτικὸν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην (14) Ὀκτωβρίου 1908 ἐνεακοσιοστοῦ ὀγδόου ἔτους, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11 π. μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητῆρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Κ. Στεργίου, τῆς ἐγγράφου παραγγελίας τοῦ δικηγόρου κ. Νικ. Λάφης πληρεξουσίου τοῦ Ἀναστ. Βότση κατοικοῦ Πειραιῶς, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6046 τοῦ 1908 ἀποφά-

σεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίδικόν του Ἀπόστολον Μάκον κάτοικον Πειραιῶς, μετὰ τὴν παρὰ πόδας αὐτῶ καὶ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1908 παραγγελίαν πρὸς γνώσιν του καὶ διὰ τὰς νομίμως συνεπείας, ἐπιτασσόμενον ἕνα ἕνα τῶ πληρώση: 1) δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην δραχ. 15' 2) τὰ τέλη δραχ. 11, καὶ 3) δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, ἐπιταγὴν, παραγγελίαν καὶ ἐπίδοσιν δραχ. 10, ἧτοι ἐν ὅλῳ δικαστικὰ ἐξοδα δραχ. 36 ὡς καὶ τὰ ἐπιδικασθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6212 (1906) ἀποφάσεως συμφώνως τῇ γενομένῃ ἐπιταγῇ πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν ἐντόκως, ἄλλως προδίδεται εἰς ἐκτέλεσιν. Δημοσιευθῆτο δὲ διὰ τινος τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων. Καὶ εἰς ἐνδείξιν

Ὁ λαθῶν Εἰσαγγελεὺς Κ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ Ὁ δικ. κλητῆρ Κ. Στεργίου

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον, ὅπερ δημοσιευθῆτο διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ἢ «Δικαιοσύνη».

Ἄριθ. 62. Ὁ πληρεξ. δικηγόρος Νικ. Λάφης

Ἀποδεικτικὸν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν δεκάτην (10) τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ 1908 ἐνεακοσιοστοῦ ὀγδόου ἔτους ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 5 μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος Χαράλαμ. Δ. Ὀρφανὸς δικαστ. κλητῆρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν τῆς ἐγγράφου παραγγελίας τοῦ κ. Βασιλ. Βαχλιώτου πληρεξουσίου δικηγόρου τοῦ Δημητρίου Λειβαδίτου κατοικοῦ Ἀθηνῶν μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ἀντίγραφον (διαγράφεται μία λέξις) διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς Λεωνίδαν Παϊκόπουλον κάτοικον Ἀθηνῶν ἀντίγραφον τοῦ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2416 ἔτους 1908 ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ Α' εἰρηνοδικείου Βορείου πλευρᾶς Ἀθηνῶν μετὰ τῆς παραπόδας αὐτῆς παραγγελίας μετ' ἐπιταγῆς ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου 1908 ἐχούσης οὕτω. «Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον εἰς χεῖρας μου ἀντιπροσφερομένου ἀπογράφου ὅπερ ἀρμοδίως δικαστικὸς κλητῆρ παραγγέλλεται νὰ ἐπιδώσῃ νομίμως πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίδικον Λεωνίδαν Παϊκόπουλον ἐντασσόμενον ἵνα ἐμπροσθεσμῶς μοι πληρώσῃ τὰ ἐξῆς ποσά, 1) διὰ κεφάλαιον δραχ. 788 καὶ 85]οο, 2) διὰ τόκους αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς ἧτοι 25 Ἰανουαρίου 1908 μέχρι σήμερον πρὸς 9 ο)ο ἐτησίως δραχ. 51, 3) δι' ἐκδικασθέντα ἐξοδα δραχ. 35, 4) δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, συμβουλήν, ἐπιταγὴν, παραγγελίαν καὶ ἐπίδοσιν δραχ. 8, ἧτοι ἐν ὅλῳ δραχμᾶς ὀκτακοσίας ὀγδοήκοντα δύο καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα πέντε (ἀριθ. 882 καὶ 85]οο) ἐντόκως πρὸς 9 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ σήμερον ἄχρις ἐξοφλήσεως, ἄλλως ἐκδικασθεῖται ἀναγκαστικῶς κλπ. καὶ εἰς ἐνδείξιν συντάξωσι τὸ παρόν.

Ὁ λαθῶν Εἰσαγγελεὺς Κ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ Ὁ δικ. κλητῆρ Χ. Ὀρφανός

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ εἰς χεῖρας μου, ὅπερ δημοσιευθῆτο εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενῃ ἐφημερίδᾳ «Δικαιοσύνη».

Ἀθήνησι τῆ 15 Ὀκτωβρίου 1908. Ὁ πληρεξουσῖος δικηγόρος Β. Α. Βαχλιώτης

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6455 (1908) ἀποφάσεως του δεχθὲν τὴν ἀπὸ 5 Μαρτίου 1908 ἀγωγὴν τοῦ Γεωργίου Λαζοπούλου κατοικοῦ Ἀθηνῶν κατὰ τῆς συζύγου του Βασιλῶς Γ. Λαζοπούλου τὸ γένος Τρ. Ἀγγελοκωνσταντῆ κατοικοῦ Ἀθηνῶν ἀγνώστου διαμονῆς ἐκήρυξε διαλελυμένον τὸν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ αὐτῆς συναφθέντα καὶ ὑφιστάμενον γάμον. Ἀθήνησι τῆ 23 Ὀκτωβρίου 1908. Ὁ πληρεξ. δικηγόρος Ἰω. Τούτας

Περίληψις

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6197 (ἐ. ἔ.) 1908 ὀριστικῆς ἀποφάσεώς του, δεχθὲν τὴν ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου (ἐ. ἔ.) 1908 αἴτησιν τῶν συζύγων Δημητρίου Γεωργίου Μπαλῶκα καὶ Βασιλικῆς Δημητρίου Γ. Μπαλῶκα κατοικῶν Μίλεση τοῦ δήμου Ὠρωπίου τῆς Ἀττικῆς ἐκήρυξε θετὸν αὐτῶν υἱὸν τὸν ἀγγλικὸν ὀρφανὸν πατρός καὶ μητρός Νικόλαον Δημητρίου Φραντζῆν, κάτοικον ὠσαύτως, συναινέσαντος εἰς τοῦτο καὶ τοῦ πρὸς μητρός πάπου τοῦ υἱοθετηθέντος ἀγγλικοῦ Θαλασσινοῦ Βλάγου κατοικοῦ Καλάμου τοῦ αὐτοῦ δήμου, διατάξαν τὴν ἐνέργειαν τῶν νομίμων διατυπώσεων.

Ἐν Ἀθήναις 4 8βρίου 1908. Ὁ Προεδρεύων Ἀρ. Αυγδόπουλος Ὁ Ὑπογραμματεὺς Τ. Σ. Γ. Παπαδημητρίου Ἀκριβὲς περίληψις Ἀθήναι 14 8βρίου 1908. Ὁ πληρεξουσῖος δικηγόρος Σπύρος Π. Σ. Συνοδινός.

Ἡ συνδρομὴ τῆς «Δικαιοσύνης» διὰ τὸ τρέχον δικαστικὸν ἔτος ὅπερ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ πρώτου Σαββάτου τοῦ Ὀκτωβρίου, καὶ λήγει τὸ τελευταῖον Σάββατον τοῦ Ἰουνίου, ὠρίσθη εἰς δραχμᾶς 7.50, δύναται δὲ νὰ καταβληθῆ καὶ εἰς δύο δόσεις ἐκ δρ. 4.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ Τόμ. 1. τεύχ. Α' 1908 Τιμῆται δραχ. 3

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΟΧΗΣ ΠΑΡΑ ΡΩΜΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΝΕΩΤΕΡΑΙΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΙΣ Μέρος τρίτον. Τεύχος πρῶτον ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Β. ΔΕΜΕΡΤΖΗ Ὑφηγητοῦ τοῦ Ρομ. Δικαίου Τιμῆται δραχ. 4

γῆ, ἢ κατ' ἀποφάσεως εἰρηνοδικείου ἔφεσις καὶ ἡ περὶ ἐπαναλήψεως δίκης αἰτήσις, ἀμειβονται, συμπεριλαμβανομένων ὅλων τῶν ἀντιγράφων καὶ πάσης προσθήκης, ἢ ἀνταπαντήσεως, πρὸς δραχμᾶς 10. Ἄρθρ. 24. Πᾶσα ἄλλη ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ Συμβουλίου αἰτήσις ἢ παρεμπόπτουσα ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου, καὶ πᾶσα ἐνώπιον Εἰσαγγελέως ἢ Ἀνακριτοῦ γραπτῆ ἐγκλήσις ἢ μὴνυσις, πλὴν τῶν ἐπὶ πταίσματι, ἀμειβονται πρὸς δραχμᾶς 5. Ἄρθρ. 25. Πᾶσα ἐνώπιον πρωτοδικείου ἢ διὰ πλημμέλημα ἐνώπιον ἀνακριτικῆς Ἀρχῆς ἢ εἰσηγητοῦ, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου παραστάσις, ἀμειβεται πρὸς δραχ. 5., πλὴν τῆς κυρίας, καθ' ἣν ἔγινεν ἡ τελικὴ τοῦ κατηγορουμένου ἀπολογία ἢ ἡ ἀντίστοιχος ἀνάπτυξις τῆς κατηγορίας, ἧτις ἀμειβεται πρὸς δραχμᾶς 10. Ἄρθρ. 26. Ἐπὶ κακουργημάτων αἱ ἀνωτέρω ἀμοιβαὶ ὀφείλονται διπλαῖ πλὴν τῶν μηνύσεων καὶ ἐγκλήσεων καὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ κακουργητοδικείου παραστάσεων, (οἷον παρ' ἀνακριτῆ), αἰτινες ἀμει-

βονται ὅπως καὶ ἐπὶ πλημμελημάτων. Ἄρθρ. 27. Διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικείων ἐργασίαν ὀφείλονται αἱ εἰρημέναι ἀμοιβαὶ ἡλαττωμέναι κατὰ τὸ ἤμισυ, πλὴν τῶν ἐπὶ πταίσματι γραπτῶν ἐγκλήσεων ἢ μηνύσεων, αἰτινες ἀμειβονται πρὸς δραχμὴν μίαν ἐκάστη καὶ τῶν ἐνώπιον Εἰρηνοδικίου δευτερευουσῶν παραστάσεων, ὧν τὸ ἄθροισμα δὲν ἀμειβεται πέραν τῶν πέντε δραχμῶν. Ἄρθρ. 28. Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐνώπιον ποινικῶν δικαστηρίων καὶ ἀρχῶν παρεπομένην ἐργασίαν, οἷα ἡ τῶν κλήσεων πρὸς ἐμφάνισιν κατὰ διαδίκων καὶ μαρτύρων, ἢ τῶν πρὸς κλητῆρας παραγγελιῶν, ἢ τοῦ καταλόγου τῶν ἀποδείξεων τῆς ὑπερασπίσεως κ.λ.π. οὐδεμία ὀφείλεται χωριστῆ ἀμοιβῆ. Ἄρθρ. 29. Καὶ εἰς τῶν ποινικῶν δίκων ἢ κατ' οὐσίαν ὀλικὴ ἢ μερικὴ αὐτῶν ἐπιτυχία γεννᾷ ὑπὲρ τοῦ πληρεξουσίου δικαίωμα προσθέτου ἀμοιβῆς, διαβαθμιζομένης ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ κατὰ τὴν ἀξίαν τῆς ἀμειβομένης ἐργασίας, τὴν σοβαρότητα τῆς κατηγορίας καὶ τὸ ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα καὶ συνισταμένης εἰς αὐτῆσιν τῆς κοινῆς, μέχρι τετραπλα-

σιασμοῦ αὐτῆς, κατ' ἀνώτατον ὄρον. Οὐδέποτε ὀφείλεται τοιαύτη πρόσθετος ἀμοιβῆ εἰς τὸν πληρεξούσιον τοῦ πολιτικῆς ἐνάγοντος. Οὐδὲ εἰς τὸν τοῦ κατηγορουμένου, ὅταν συνεδικασθείσης καὶ ἀπορριφθείσης καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, ἐγεννήθη, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ τῆς πολιτικῆς δίκης ἀνάλογον δικαίωμα προσθέτου ἀμοιβῆς. Ἄρθρ. 30. Συνεκδικαζομένης πολιτικῆς ἀγωγῆς αἱ μὲν παραστάσεις ἀμειβονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου κατὰ δὲ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται διὰ τὴν πολιτικὴν διαφορὰν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—15. Ἄρθρ. 31. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 16, 17 καὶ 18 ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων ἀμοιβὴν τοῦ δικηγόρου. (Ἀκολουθεῖ)

Τόμοι τῆς «Δικαιοσύνης» πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς, τοῦ μὲν πρώτου ἔτους πρὸς δραχμᾶς 5 τῶν δὲ λοιπῶν πρὸς δραχμᾶς 7.50 ἕκαστος. Τύποις Π. Α. Πετράκου